

τὸ ὀψήραγμα· ὅς λαβεῖν μὲν, ἀλλ' οὐ κλέψαι, καὶ πατάξαι πρὸς ἑσέρον, ἀλλ' οὐχ ὑβρίζσαι καὶ συζήμεσθαι μὲν, ἀλλ' οὐ μοιχεύσασθαι καὶ κλέψαι, ἀλλ' οὐχ ἑεροσυλησάμενος γὰρ θεοῦ πρὸς ἡ ἐπερλάσασθαι μὲν ἀλλ' οὐ δημοσίαν· ἢ δειλέξασθαι μὲν τοὺς πολέμιους, ἀλλ' οὐ πρῶτοδιδόναι· διὰ ταῦτα λέγοι ἂν καὶ πρὸς τοῦτων διορίσασθαι, τί κλοπῆ, τί ὑβρεως, τί μοιχείαι ὅπως εἰς τὰ ὑπαρχόν, εἰς τὰ μὴ ὑπαρχόν, καὶ λάμψαι δεικνύοναι, ἔχω μὲν ἐμοδουζήν τὸ δικαίον. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ τοιαῦτα, πρὸς τὸ ἀδικῶν ἢ γὰρ φαῖλον, ἢ μὴ ἀδικῶν, πρὸς δ' ἢ ἀμφοσβήτως· ἐν γὰρ τῇ προσωρσῶ ὅστις ἢ μοιχεύσεια γὰρ τὸ ἀδικεῖν· τὰ δὲ τοιαῦτα τ' ὀνομαστων προσωρσῶναι τὴν προσωρσῶν· ὅς ὑβρεως καὶ κλοπῆ, οὐ γὰρ εἰ ἐπάταξε, πάντως ὑβρεωσεν, ἀλλ' εἰ ἐνεκράτου. ὅς τῆ ἀπμῶσας ἐκείνων, ἢ ἂν τὸς ἡδῶναι. εἰ δὲ πάντως, εἰ λάτρη ἐλαβεῖν, ἐκλεψεν, ἀλλ' εἰ ὅππ βλάβη ἐκλεψε, καὶ σωφτερομῶν εἰσὶν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ἄλλων ἔχει, ὡς πρὸς καὶ πρὸς τούτων. ἔπει δὲ ἄλλων δικαίων καὶ ἄλλων ἀδικῶν μὲν ἴσο εἶδῶν τὰ μὲν γὰρ, γερραμμένα· τὰ δὲ ἀγρῶφα· πρὸς ἂν μὲν οἱ νόμοι ἀγροδύοσιν, εἴρηται· ἄλλ' ἀγρῶφον, ἴσο ὅστις εἶδῶν ταῦτα δ' ὅστις, τὰ μὲν, καὶ δ' ὑπερβολῶν ἀρετῆς καὶ κακίας, ἐφ' οἷς ἐνεσθὶ καὶ ἔπαμοι, ἀπμῶν καὶ πμῶν, καὶ δωρεαί, ὅς, τὸ χάριν ἔχειν τῷ ποιήσαντι δ', καὶ αἰτεροποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα καὶ βοηθητικὸν ἔστι τοὺς φίλους, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· τὰ δὲ, τὸ εἰδῶν νόμου, καὶ γερραμμένους ἐλεμματα, τὸ γὰρ ὀπεικῆς, δοκεῖ δίκαιον ὅς, ἔστι δὲ ὀπεικῆς, τὸ παρὰ τὸν γερραμμένον νόμον δίκαιον ἔστι. συμβαίνει δὲ τῶτο, τὰ μὲν ἀκόντων· τὰ δὲ, ἐκόντων τ' νομοθετῶν ἀκόντων μὲν, ὅταν λάτρη ἐκόντων δὲ, ὅταν μὴ δύνανται διορίσασθαι, ἀλλ' ἀγαρχῶν μὲν ἢ κατόλου εἰπεῖν, μὴ ἢ δὲ, ἀλλ' ὡς ὅπποπολύ. καὶ ὅσα μὴ ράδιον διορίσασθαι δὲ ἀπειρίαν· ὅς, τὸ πρῶτος σιδήρω, καὶ πηλίκω, καὶ ποίω τινί· ὑπολείπει γὰρ δὴ ὁ μῶν διαρῶμοῦτας. ἀντὶ ἢ ἀδύορσον, δὲν δὲ νομοθετῶσας, ἀντὶ μὴ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὡς τε καὶ δακτύλιον ἔχων, ἐπάρηται τὴν χεῖρα, ἢ πατάξῃ, καὶ μὲν τὸν γερραμμένον νόμον, ἢ νογῶς ὅτι καὶ ἀδικεῖ· καὶ δὲ τὸ ἀλλῶδες, ὅς ἀδικεῖ· καὶ τὸ ὀπεικῆς τὸ τὸ ὅστις. εἰ δ' ὅστις τὸ εἰρηλῶν ὀπεικῆς, φανερὸν πῶς ὅστις

A aut id, in quo est litis inscriptio; ut accepisse quidem, sed non furatum esse, & fuisse priorem, qui percussit, sed non intulisse contumeliam, & concubuisse, sed non commississe adulterium, aut furatum esse, sed non commississe sacrilegium, non enim Det aliquid, aut coluisse quidem, sed non publica, aut collocutum esse cum hostibus, sed non prodidisse, propterea oportebit etiā, cum de his agetur, definire, quid sit furtum, quid contumelia quid adulterium, ut siue esse, siue non esse velimus demonstrare, possimus declarare iustum. Sunt autem omnia talia de eo, utrum iniustum sit, & prauum, an non iniustum id, de quo est controuersia. Nam in prælectione consistit improbitas, & iniuriæ illatio. Eiusmodi verò nomina significant prælectionem, ut contumelia, & furtum. Non enim si verberavit, omnino contumelia affecit, sed si causa huius rei, ut de decorandi illum, aut percipiendi voluptatem. Neque omnino si clam accepit, furatus est, sed si propter noxam furatus est, & ut sibi ipsi ascisceret. Similiter verò etiam de aliis res se habet, ut de his. Et quoniam iustorum, & iniustorum erant duæ species, alia enim scripta, alia non scripta, de quibus quidem leges loquuntur, dictum est. non scriptorum verò duæ sunt species. Atque hæc sunt partim secundum exuperantiam virtutis, & vitij, in quibus sunt probra, & laudes, ignominia & honores, & dona, ut gratiam habere ei, qui benefecerit, & reddere beneficium ei qui dedit, & adiutorem esse amicis, & quacunque alia eiusmodi: partim propriæ legis, & scriptæ supplementum. Aequum enim videtur iustum esse. Et æquū est, quod præter scriptam legem iustum est. Contingit autem hoc, partim inuitis, partim volentibus legumlatoribus. Inuitis quidem, cum eos latuerit: volentibus verò, cum minimè possint distinguere, sed necesse sit, in vniuersum dicere, non sit tamen ita, sed plerunque, & quacunque non est facile distinguere propter infinitatem, ut vulnerare ferro, & quanto, & quali: deficeret enim tempus eum, qui enumeraret. Si igitur sit indefinitum, oportet aut lege sancire, necesse est simpliciter dicere. Quare si a nullum habens sustulerit manum, vel percussit, secundū scriptā legē reus est, & iniuriā fecit, sed reuera non fecit. Atque hoc æquū est. Quod si quod diximus, æquū est, apparet

δ' ὅστις τὸ εἰρηλῶν ὀπεικῆς, φανερὸν πῶς ὅστις